ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420376014
AA43-0641-16/7

LĒMUMS

Rīgā 2016. gada 9. maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente V. Zommere,
tiesnesis M. Birzgalis un tiesnese R. Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Pārtikas un veterinārajam dienestam tiktu uzlikts par pienākumu izvērtēt /pers. C/ turējumā esošā suņa bīstamību, sakarā ar Pārtikas un veterinārā dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu.

Administratīvā apgabaltiesa

konstatēja

1. Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) 2014. gada 27. augustā saņēma Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa iesniegumu par to, ka /pers. C/piederošais amerikāņu stafordšīras terjera šķirnes suns 2014. gada 8. jūnijā pastaigas laikā sakodis pieteicējas /pers. B/ labradora šķirnes suni.

   Dienests ar 2014. gada 2. septembra lēmumu Nr. PVD01.1-14.4/14/1995 (turpmāk - Lēmums) atteica /pers. C/ turējumā esošā suņa bīstamības izvērtēšanu.

2. Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

   Pieteicēja paskaidro, ka /pers. C/ nenoliedza, ka viņam piederošai suns uzbruka pieteicējas sunim. Nekas cits arī tālāk nenorisinājās, bija tikai viens uzbrukums, kura rezultātā pieteicējas sunim no ciskas tika izrauts muskuļaudu gabals. Pieteicējas suns nepaguva un nespēja veikt kādas pretdarbības, kā arī savai šķirnei raksturīgo īpašību dēļ nav agresīvs un neuzbrūk ne cilvēkiem, ne dzīvniekiem. Pieteicēja uzskata, ka dienests kļūdaini nosauca personu liecības par pretrunīgām, turklāt, iepazīstoties ar policijas materiālu, šis apstāklis ir nepārprotams. /pers. C/ suns atzīstams par bīstamu saskaņā ar Ministru kabineta 2012. gada 19. jūnija noteikumu Nr. 428 „Kārtība, kādā suni atzīst par bīstamu, un prasības bīstama suņa turēšanai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 428) 5.2. punktu, ja tas ir uzbrucis citam dzīvniekam (mugurkaulniekam) un to ievainojis vai izraisījis tā nāvi. Turklāt ir izpildīti arī citi Noteikumu Nr. 428 punktu nosacījumi - par notikušo ziņots policijai, policija savukārt ir ziņojusi dienestam. Nav pievērsta pienācīga uzmanība arī tam apstāklim, ka /pers. C/ suns bija bez uzpurņa.

3. Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā dienests pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

4. Ar Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu apmierināts pieteicējas pieteikums; uzlikts par pienākumu dienestam viena mēneša laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas veikt Noteikumos Nr. 428 paredzētās darbības /pers. C/ turējumā esošā amerikāņu stafordšīras terjera šķirnes suņa uzvedības bīstamības izvērtēšanai.

1. Par Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu dienests iesniedza apelācijas sūdzību.

1. 2016. gada 10. martā Administratīvā apgabaltiesa nolēma atlikt lietas izskatīšanu, lai noskaidrotu pieteicējas un dienesta viedokli par 2015. gada 24. februāra Pārtikas un veterinārā dienesta lēmumu Nr. PVD01.-14.4/15/654.

1. 2016. gada 31. martā Administratīvajā apgabaltiesā saņemts dienesta viedoklis par apelācijas sūdzības uzturēšanu, kurā dienests norāda, ka uztur apelācijas sūdzību, dienests nav izpildījis Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu, jo nav izdevis administratīvo aktu, ar kuru /pers. C/ piederošais suns tiktu atzīts par bīstamu vai ar kuru būtu atteikts atzīt suni par bīstamu.

Dienests izveidoja komisiju suņa uzvedības izvērtēšanai, taču minētais atzinums nav atzīstams par administratīvo aktu, bet gan ir tikai viens no pierādījumiem, uz kuru pamata dienestam būtu jāpieņem viens no Noteikumu Nr. 428 19. punktā minētajiem lēmumiem. Dienests lūdz apgabaltiesu izskatīt iesniegto apelācijas sūdzību un atcelt pilnībā pirmās instances tiesas spriedumu.

1. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

1. Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka tiesvedība administratīvajā lietā ir izbeidzama.

1. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 314. pantu apelācijas tiesa tiesvedību izbeidz saskaņā ar šā likuma 30. nodaļas noteikumiem.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282. panta 7. punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja tiesiskais strīds, kas bija par pamatu pieteikuma iesniegšanai tiesā, izbeidzies, piemēram, noslēdzot administratīvo līgumu, iestādei atceļot pārsūdzēto administratīvo aktu vai atzīstot pārsūdzēto administratīvo aktu par prettiesisku, spēkā neesošu vai spēku zaudējušu.

2. Lai tiesa varētu izbeigt tiesvedību, pamatojoties uz minēto tiesību normu, tai ir jākonstatē, ka tiesiskais strīds konkrētajā gadījumā ir izbeidzies.

No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējas mērķis, vēršoties administratīvajā tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bija panākt, lai dienestam tiktu uzlikts par pienākumu izvērtēt /pers. C/ turējumā esošā suņa bīstamību.

Administratīvā apgabaltiesa no administratīvās lietas materiāliem konstatē, ka dienests 2015. gada 24. februārī pieņēmis lēmumu Nr. PVD01.-14.4/15/654 "Par suņa bīstamības izvērtēšanu", pamatojoties uz Noteikumu Nr. 428 19. punktu un Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.1. panta pirmo daļu, un Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama lietas Nr. A420376014 spriedumu.

Lēmumā norādīts, ka, ņemot vērā, ka ir saņemts Administratīvās rajona tiesas spriedums lietā Nr. A420376014, ar kuru dienestam uzdots veikt /pers. C/ piederošā suņa uzvedības bīstamības izvērtēšanu, dienests uzsāka /pers. C/ suņa bīstamības izvērtēšanu. Pamatojoties uz Noteikumu Nr. 428 19.1. punktu, dienests nolēma neatzīt /pers. C/ piederošo suni par bīstamu. Lēmums ir pārsūdzams Administratīvajā rajona tiesā.

Nav strīda, ka šādu administratīvo aktu dienests 2015. gada 24. februārī ir izdevis, to apliecina paša dienesta iesniegtais lēmums, līdz ar to nav saprotama dienesta nostāja, ka šajā lietā dienests nav izpildījis pirmās instances tiesas spriedumu.

Pieteicējas mērķis, vēršoties tiesā, nav bijis panākt konkrēta satura administratīvā akta izdošanu (lai /pers. C/ suns tiktu atzīts par bīstamu), bet gan panākt, lai dienests izvērtētu suņa bīstamību, kas tieši norādīts pieteikumā un ko dienests ir arī veicis.

Pieteicēja paskaidrojumus par tiesvedības izbeigšanu lietā nav iesniegusi, tāpat vērā ņemams, ka pieteicēja nav pārsūdzējusi Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu izskatāmajā lietā un, kā izriet no Tiesu informatīvās sistēmas (TIS), pieteicēja nav arī pārsūdzējusi tiesā dienesta 2015. gada 24. februāra lēmumu Nr. PVD01.-14.4/15/654, līdz ar to konstatējams, ka strīds pēc būtības ir izbeidzies.

3. Ņemot vērā [11] punktā minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ir iestājušies Administratīvā procesa likuma 282. panta 7. punktā noteiktie priekšnosacījumi, proti, dienests 2015. gada 24. februārī ir pieņēmis lēmumu Nr. PVD01.1-14.4/15/654 "Par suņa bīstamības izvērtēšanu", ar kuru nolemts neatzīt /pers. C/ piederošo suni par bīstamu. Tātad dienests ir izpildījis Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu un pieņēmis

administratīvo aktu, kas ir pārsūdzams Administratīvajā rajona tiesā.

Ņemot vērā minēto, tiesvedība lietā ir izbeidzama.

1. Administratīvā procesa likuma 284. pants noteic, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā pret to pašu atbildētāju par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

1. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmajai daļai, ja tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 7. punktu, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 34. panta pirmo daļu atbildētājs ir Latvijas Republika.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai ir atlīdzināma 2014. gada 2. oktobrī par pieteikuma iesniegšanu tiesā samaksātā valsts nodeva 28,46 *euro* apmērā.

Ministru kabineta 2013. gada 12. februāra noteikumu Nr. 85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13. punkts noteic, ka valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126. pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē. Tā kā šajā administratīvajā lietā atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātā iestāde ir Pārtikas un veterinārais dienests, tad valsts nodeva ir piespriežama no Latvijas Republikas, un tā ir jāatmaksā no Pārtikas un veterinārā dienesta budžeta līdzekļiem.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 7. punktu, 283. un 316. pantu, 126. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma

izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā Nr. A420376014, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Pārtikas un veterinārajam dienestam tiktu uzlikts par pienākumu izvērtēt /pers. C/ turējumā esošā suņa bīstamību.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. B/ (personas kods /personas kods/, dzīvesvieta: /adrese A/) valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā un noteikt, ka tā atlīdzināma no administratīvajā lietā pieaicinātās iestādes Pārtikas un veterinārā dienesta budžeta līdzekļiem

Lēmumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā 14 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente V. Zommere

Tiesnesis M. Birzgalis

Tiesnese R. Paegle